

ເອລີຢາ - ເລກສິບ

Jeff Pippenger

2023-10-13

1856

ຂະບວນການມົນເລໂຣດໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນອີຊາຢາບົດທີຈັດ ໂດຍຄຳພະຍາກອນຫົກສິບຫ້າປີ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 742 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຫົກສິບຫ້າປີນັ້ນທົດກົດຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດຂອງອີຊາຢາ ເປັນຕົວແທນຂອງຫົກສິບຫ້າປີຈາກ 1798 ຈົນເຖິງ 1863. ອັນຟາ ແລະ ໂອເມກາ ຈະສະແດງເຖິງຈຸດສິ້ນສຸດຄວບຄູ່ໄປກັບຈຸດເລີ່ມຕົ້ນສະເໝີ. ຄຳພະຍາກອນຫົກສິບຫ້າປີນີ້ຊື້ບອກເຖິງຄຳສາບແລ່ງເຈັດເທົ່າອຳນາຈັກເໜືອ ແລະ ອຳນາຈັກໃຕ້ຂອງອົດສະຕາເລນ. ເຈັດເທົ່າຄັ້ງທຳອິດທີ່ມາເຖິງອຳນາຈັກເໜືອ ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 723 ກ່ອນ ຄ.ສ. ສິບເກົ້າປີຫຼັງຈາກທີ່ອີຊາຢາໄດ້ກ່າວຄຳພະຍາກອນນັ້ນຕໍ່ກະສັດອາຮາດ. ເຈັດເທົ່າຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ມາເຖິງອຳນາຈັກໃຕ້ ເລີ່ມຕົ້ນໃນຕອນທ້າຍຂອງຫົກສິບຫ້າປີໃນປີ 677 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ຄຳສາບແລ່ງຄັ້ງທຳອິດແຫ່ງ “ເຈັດເທືອ” ທີ່ມີຕົວເອພຣາອິມໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798, ຊຶ່ງເປັນເວລາແຫ່ງບາຍສຸດ ເມື່ອນິມິດເກືອບແມ່ນ້ຳອຸໂລໃນດານເຮນບົດທີ 8 ແລະ 9 ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກ. ມັນໄດ້ໝາຍຢ່າງພະຍາກອນເຖິງທັງການມາເຖິງຂອງຂ່າວສານທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະ ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນໃນທາງພະຍາກອນຂອງຂະບວນການມົນເລໂຣດ. ຄຳສາບແລ່ງຄັ້ງສຸດທ້າຍແຫ່ງ “ເຈັດເທືອ” ທີ່ມີຕົວຢູດາ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1844, ຊຶ່ງເປັນການມາເຖິງຂອງຂ່າວສານທຸດສະຫວັນອົງທີສາມ. ສິບເກົ້າປີຕໍ່ມາໃນປີ 1863, ຫົກສິບຫ້າປີທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນຕອນຕົ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນນັ້ນ ໄດ້ໝາຍເຖິງຈຸດສິ້ນສຸດຂອງຂະບວນການມົນເລໂຣດ ແລະ ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄຣິສຕະຈັກເຊວເວັນທ໌-ເດ ແອດເວັນຕິສ ແຫ່ງລາວດີເຊຍ. ເຈັດປີກ່ອນປີ 1863, ໃນປີ 1856, James White ໄດ້ເລີ່ມຊື້ບອກວ່າ ຂະບວນການມົນເລໂຣດໄດ້ຢຸດເຊົາຈາກການເປັນຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງຟີລາເດນເຟຍ ແລະ ໄດ້ກ້າຍເປັນຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງລາວດີເຊຍ. ຫຼານຊາຍຂອງທ່ານ ເມື່ອຂຽນຊີວະປະຫວັດຂອງ Ellen White, ໄດ້ຂຽນກ່ຽວກັບປະຫວັດຂອງປີ 1856 ແລະ ຂ່າວສານແຫ່ງລາວດີເຊຍ.

“ຂໍ້ຄວາມເຖິງຄຣິສຕະຈັກເມືອງລາໂອດີເຊຍ”

ພວກແອັດເວນຕິສທີ່ຮັກສາວັນຊະບາຕໂຕໄດ້ຍຶດຖືຈຸດຍືນວ່າ ຂໍ້ຄວາມເຖິງຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດໃນພຣະນິມິດ 2 ແລະ 3 ໄດ້ສະແດງພາບປະສົບການຂອງຄຣິສຕະຈັກຄຣິດສະຕຽນຕະຫຼອດຫຼາຍສະຕະວັດ.

ຂໍ້ສະຫຼຸບຂອງພວກເຂົາຄື ຂໍ້ຄວາມເຖິງຄຣິສຕະຈັກລາໂອດີເຊຍ

ນັ້ນນຳໃຊ້ກັບຜູ້ທີ່ໃນເວລານັ້ນພວກເຂົາເອີ້ນວ່າ ແອັດເວນຕິສໃນນາມ

ຄືຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຍອມຮັບວັນຊະບາຕໂຕວັນທ໌ເຈັດ. ໃນບົດບັນນາທິການສັ້ນໆໃນ Review ສະບັບວັນທີ 9 ຕຸລາ James White ໄດ້ຍົກຄຳຖາມບາງປະການທີ່ຊົນໃຫ້ຂັບຄິດ ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຄຳກ່າວວ່າ:

“ຄຳຖາມນັ້ນກຳລັງເລີ່ມຖືກຍົກຂຶ້ນມາອີກເທື່ອໃໝ່, ‘ຍາມເຜົາ, ກາງຄືນເປັນຢ່າງໃດ?’ ໃນຂະນະນີ້ ມີເນື້ອທີ່ພຽງສຳລັບຄຳຖາມບ່ຽກຂີ້, ທີ່ຖາມຂຶ້ນເພື່ອເອີ້ນໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຫົວຂໍ້ທີ່ຄຳຖາມເຫຼົ່ານັ້ນກ່ຽວຂ້ອງ. ພວກເຮົາໄວ້ວາງໃຈວ່າ ຄຳຕອບຢ່າງຄົບຖ້ວນຈະຖືກໃຫ້ໃນໂງ່ນນີ້.—Review and Herald, 9 ຕຸລາ 1856.”

“ໃນບັນດາຄຳຖາມສິບເອັດຂໍ້ທີ່ລາວໄດ້ຖາມນັ້ນ, ຂໍ້ທີ່ຖືກແມ່ນຂໍ້ທີ່ຈະຈົງໄປຫາລາວລາວໂອດີເຊຍ.”

“6. ສະພາບຂອງລາວລາວໂອດີເກຍ (ອຸ່ນໆ, ບໍ່ເຢັນ ແລະ ບໍ່ຮ້ອນ) ບໍ່ໄດ້ສະແດງພາບຢ່າງເໝາະສົມເຖິງສະພາບຂອງຄະນະຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນວ່າຍຶດຖືຂໍ້ຄວາມຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສາມດອກຫຼີ—Ibid.”

“ຄຳຖາມສຸດທ້າຍໄດ້ເປີດເຜີຍເລື່ອງນີ້ອອກຢ່າງແຈ້ງແລ້ວ:

“11. ຖ້າຫາກວ່ານີ້ແມ່ນສະພາບຂອງພວກເຮົາໃນຖານະປະຊາຊົນໜຶ່ງ, ພວກເຮົາຈະມີພື້ນຖານອັນແທ້ຈິງໃດໆເພື່ອຫວັງໃນຄວາມໂຜດບານຂອງພຣະເຈົ້າ ນອກຈາກວ່າພວກເຮົາຈະເອົາໃຈໃສ່ ‘ຄຳແນະນຳ’ ຂອງພະຍານທັສັດຊື່ແທ້ບໍ່? ເຮົາແນະນຳເຈົ້າໃຫ້ຊື່ຄຳທີ່ຫຼອມໃນໄຟຈາກເຮົາ ເພື່ອເຈົ້າຈະຮັ່ງມີ; ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຂາວ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ນຸ່ງຫົ່ມ ແລະເພື່ອຄວາມອັບອາຍແຫ່ງຄວາມເປື້ອນກາຍຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ປາກົດ; ແລະຈົງທາຕາຂອງເຈົ້າດ້ວຍຢາທາຕາ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນ. ຜູ້ໃດທີ່ເຮົາຮັກ ເຮົາກໍຕັກເຕືອນແລະຕີສອນຜູ້ນັ້ນ: ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງມີໃຈຮ້ອນຮົນ ແລະກັບໃຈໃໝ່. ຈົ່ງເບີ້, ເຮົາຍິນຍູ້ທັບະຕູ ແລະເຄາະຢູ່ ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຮົາ ແລະເປີດປະຕູ ເຮົາຈະເຂົ້າໄປຫາຜູ້ນັ້ນ ແລະຈະຮ່ວມຮັບປະທານອາຫານກັບລາວ, ແລະລາວກັບເຮົາ. ຜູ້ທີ່ຊະນະໄດ້ນັ້ນ ເຮົາຈະປະທານໃຫ້ໄດ້ນັ້ງກັບເຮົາເທິງບັນລັງຂອງເຮົາ ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາເອງກໍໄດ້ຊະນະ ແລະໄດ້ນັ້ງກັບພຣະບໍດີຂອງເຮົາເທິງບັນລັງຂອງພຣະອົງ. ພຣະນິມິດ 3:18–21.—ບ່ອນດຽວກັນ.”

“ເປັນທີ່ແຈ້ງຊັດວ່າ ຄວາມຈິງຂອງເລື່ອງນີ້ພຽງແຕ່ກຳລັງເລີ່ມສ້າງແສງເຂົ້າສູ່ຈິດໃຈຂອງ James White. ສະບັບຕໍ່ໄປຂອງ Review ໄດ້ລົງການນຳສະເໜີເຈັດຄຣິສຕະຈັກເປັນເນື້ອຫາເຈັດຖັນ ພາຍໃຕ້ຫົວຂໍ້ນັ້ນ. ໃນຄຳນຳເປີດຂອງລາວ ລາວໄດ້ປະກາດວ່າ:”

“ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຫັນພ້ອມກັບນັກອະທິບາຍພຣະຄຳບາງທ່ານໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ ວ່າ ຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດນີ້ຄວນເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຕົວແທນຂອງສະພາບທັງເຈັດຂອງຄຣິສຕະຈັກຄຣິດສະຕຽນ ໃນເຈັດຊ່ວງເວລາ ອັນຄອບຄຸມຂອບເຂດຂອງຍຸກຄຣິດສະຕຽນທັງໝົດ.—Ibid., Oct. 16, 1856.”

“ແລ້ວທ່ານໄດ້ຍົກຄຳພະຍາກອນນັ້ນຂຶ້ນມາ, ກ່າວເຖິງແຕ່ລະຄຣິສຕະຈັກແຍກຕ່າງຫາກ. ເມື່ອມາເຖິງຄຣິສຕະຈັກທີ່ເຈັດ ຄືລາວດິເຊຍ, ທ່ານໄດ້ປະກາດວ່າ:”

“ຄຳພັນນາອັນໃສກເສົ້າຂອງຄຣິສຕະຈັກນີ້ ຊ່າງເປັນສົງຄົມໃຈພວກເຮົາໃນຖານະປະຊາຊົນພຽງໃດ. ແລະຄຳພັນນາອັນນຳຢ້ານກົວນີ້ ມີແມ່ນພາບທີ່ສົມບູນຢ່າງຍິ່ງຂອງສະພາບປັດຈຸບັນຂອງພວກເຮົາດອກຫລໍ່? ແມ່ນແທ້; ແລະການພະຍາຍາມຫລີກເວັ້ນອຳນາດແຫ່ງຄຳພະຍານທັກວິດຄຳນັ້ນຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກເລີດດິເຊຍ ຈະບໍ່ເປັນປະໂຫຍດອັນໃດເລີຍ. ຂໍໃຫ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຊ່ວຍພວກເຮົາ ໃຫ້ຮັບເອົາມັນ ແລະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດໂດຍມັນ.—ແຫຼ່ງດຽວກັນ”

“ຫຼັງຈາກທ່ານໄດ້ອຸທິດເນື້ອທີ່ສອງຄຳລຳໃຫ້ແກ່ຄຣິດຈັກ Laodicean, ຖ້ອຍຄຳສະຫຼຸບບົດທ້າຍຂອງທ່ານໄດ້ເຮັດການວົງອອນຢ່າງໜັກແນ່ນວ່າ:”

“ພື້ນອັງກິດ, ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຊະນະໂລກ, ເນື້ອໜັງ, ແລະມານ, ມີຊະນະນັ້ນແລ້ວພວກເຮົາຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.... ຈົ່ງຍຶດຖືພາລະກິດນີ້ໄວ້ໃນທັນທີ, ແລະໂດຍຄວາມເຊື່ອຈົ່ງຮຽກຮ້ອງເອົາພຣະສັນຍາແຫ່ງພຣະຄຸນອັນເປັນຂອງຊາວລາໂອດິກຍທັກໃຈ. ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງທ່ານສ້ອງອອກເພື່ອພຣະສິຣິດ ຫ່າງພຣະນາມອັນຄວນສັນລະເສີນຂອງພຣະອົງ.—Ibid.

“ການຕອບສະໜອງຈາກພາກສະໜາມໄດ້ສ້າງຄວາມສະເໝືອນໃຈຢ່າງແຮງກັ້. G. W. Holt ຈາກ Ohio ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນວັນທີ 20 ຕຸລາ ວ່າ:”

“ແມ່ນແທ້, ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອວ່າ ພວກເຮົາຜູ້ຢູ່ໃນຂ່າວສານທັສາມ ພ້ອມດ້ວຍພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມເຊື່ອຂອງພຣະເຢຊູ ແມ່ນຄຣິສຕະຈັກທີ່ຖ້ອຍຄຳນີ້ໄດ້ກ່າວເຖິງ; ແລະພວກເຮົາຈະຊັກຊ້າເກີນໄປບໍ່ໄດ້ ໃນການທຸນຂໍເອົາຄຳທີ່ຜ່ານການພິສູດແລ້ວ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມສີຂາວ, ແລະຢາທາຕາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນ.—Ibid., ວັນທີ 6 ພະຈິກ 1856.

“ຈາກພາກຕາເວັນອອກສຽງເໜືອ ມີສຽງໃໝ່ໜຶ່ງໄດ້ຖືກຍົນຂຶ້ນໃນເລື່ອງນີ້, ຄືສຽງຂອງ Stephen N. Haskell, ແຫ່ງ Princeton, Massachusetts. ໃນຖານະທີ່ເປັນ Adventist ຜູ້ຮັກສາວັນອາທິດ ລາວໄດ້ລົ້ມເຫດສະໜາເມື່ອອາຍຸ 20 ປີ; ບັດນີ້ ອີກສາມປີຕໍ່ມາ ລາວກໍຢູ່ໃນຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທິສາມແລ້ວ. ເປັນນັກສຶກສາພຣະຄຳພີຢ່າງລະອຽດຖືກຖ້ວນ, ຫຼັງຈາກໄດ້ເຫັນບົດບັນນາທິການເບື້ອງຕົ້ນອັນສັ້ນໆຂອງ White ທີ່ນຳເຂົ້າຄຳຖາມເລື່ອງຄຣິສຕະຈັກເຈດແຫ່ງ, ລາວຈຶ່ງເລືອກຂຽນບົດຄວາມອັນຍາວສຳລັບ Review.”

“ເລື່ອງທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງນັ້ນໄດ້ເປັນສັງເກດໃນຄວາມສົນໃຈອັນເລິກຊຶ້ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າມາເປັນເວລາຫຼາຍເດືອນ ແລ້ວ.... ເປັນເວລາຊ່ວຍໜຶ່ງມາແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ເຊື່ອວ່າ ຂ່າວສານເຖິງລາວລາໂອດິກຍນັ້ນເປັນຂອງພວກເຮົາ; ກ່າວຄື ເປັນຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທິສາມ, ດ້ວຍເຫດຜົນຫຼາຍປະການທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າເປັນເຫດຜົນອັນດີ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂໍກ່າວເຖິງສອງປະການ.—Ibid.”

“ສິ່ງນີ້ລາວໄດ້ກະທຳໂດຍອຸທິດສອງຖ້ຽນໃຫ້ແກ່ຂໍ້ສະຫຼຸບຂອງລາວ. ເມື່ອລາວສະຫຼຸບລົງ ລາວໄດ້ປະກາດວ່າ:

“ທິດສະດີກ່ຽວກັບຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທິສາມ ບໍ່ວ່າຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ ຈະບໍ່ມີວັນ, ບໍ່ມີວັນເລີຍ, ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາລອດໄດ້ ຫາກບາດສະຈາກເຄື່ອງນຸ່ງແຫ່ງງານມົງຄຸນ ຊຶ່ງຄືຄວາມຊອບທຳຂອງວິສຸດຊົນ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຄວາມບໍລິສຸດສົມບູນຂຶ້ນໃນຄວາມຢຳເກງພຣະອົງ.—Ibid.”

“ໃນຂະນະທີ່ James White ສືບຕໍ່ບົດບັນນາທິການຂອງລາວກ່ຽວກັບຂ່າວສານເຖິງຄຣິສຕະຈັກ Laodicea ແນວຄວາມຄິດຕ່າງໆທີ່ພວກ Adventists ຜູ້ຖືວັນຊະບາໄຕກຳລັງອ່ານຢູ່ໃນ Review ໃນເວລານັ້ນເປັນສັງເກດຕົກໃຈ, ແຕ່ເມື່ອໄດ້ພິຈາລະນາຢ່າງຮອບຄອບ ແລະດ້ວຍຈິດໃຈແຫ່ງຄຳອະທິຖານ ກໍໄດ້ເຫັນວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນນຳມາໃຊ້ກັບພວກເຂົາໄດ້. ຈົດໝາຍຕ່າງໆເຖິງບັນນາທິການສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເຫັນພ້ອມກັນຢ່າງກວ້າງຂວາງພໍສົມຄວນ ແລະຊີ້ວ່າການພົ້ນຟູກຳລັງດຳເນີນຢູ່, ວ່າຂ່າວສານອັນບຸກເຮົານີ້ບໍ່ແມ່ນຜົນງອກງາມຈາກຄວາມຕົນເຕັ້ນນັ້ນ ໄດ້ຮັບການຍືນຍັນໂດຍບົດຄວາມທຳອິດໃນ Testimony No. 3, ຈັດພິມໃນເດືອນເມສາ, 1857, ຊຶ່ງມີຫົວຂໍ້ວ່າ Be Zealous and Repent. ມັນເປີດຂຶ້ນວ່າ, “The Lord has shown me in vision some things concerning the church in its present lukewarm state, which I will relate to you.”—1T, p. 141. ໃນບົດນີ້ Ellen White ໄດ້ນຳສະເໜີສິ່ງທີ່ຖືກສຳແດງແກ່ນາງກ່ຽວກັບການໂຈມຕີຂອງຊາຕານຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກ ໂດຍຜ່ານຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງທາງໂລກ ແລະຊັບສົນສົງຂອງ.” Arthur White, Ellen G. White: The Early Years, volume 1, 342–344.

ການເຄື່ອນໄຫວມົນເລໄດ້ລົ້ມຕົ້ນໃນທາງຄຳພະຍາກອນເປັນຄຣິສຕະຈັກຟິລາເດວເຟຍ, ແລະໃນປີ 1856 ມັນໄດ້ກາຍເປັນຄຣິສຕະຈັກລາວໂອດິເຊຍ. ເຈດບໍ່ຕໍ່ມາ ການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ, ແລະຄຣິສຕະຈັກເຊເວັນທ໌-ເດຍ ແອດເວັນຕິສ ໄດ້ລົ້ມຕົ້ນໃນຖານະເປັນຄຣິສຕະຈັກລາວໂອດິເຊຍ ແລະຈະຄົງຢູ່ເຊັ່ນນັ້ນ ຈົນກວ່າມັນຈະຖືກພົ້ນອອກຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ. ການເຄື່ອນໄຫວຂອງໜຶ່ງແສນສີມືນສີພັນໄດ້ອອກມາຈາກຄອກຂອງຄຣິສຕະຈັກລາວໂອດິເຊຍ, ເໝືອນດັ່ງທີ່ການເຄື່ອນໄຫວມົນເລໄດ້ອອກມາຈາກຄອກຂອງຄຣິສຕະຈັກຊາດິສ. ການເຄື່ອນໄຫວຂອງໜຶ່ງແສນສີມືນສີພັນຂະໜານກັບການເຄື່ອນໄຫວມົນເລໄດ້ ໃນທີ່ວ່າການເຄື່ອນໄຫວທຳອິດໄດ້ປ່ຽນຈາກຟິລາເດວເຟຍໄປສູ່ລາວໂອດິເຊຍ ແລະການເຄື່ອນໄຫວສຸດທ້າຍປ່ຽນຈາກລາວໂອດິເຊຍໄປສູ່ຟິລາເດວເຟຍ.

ຈຸດແຫ່ງການປ່ຽນຜ່ານຈາກຟີລາເດວເຟຍໄປສູ່ລາວໂອດີເຊຍໃນປະຫວັດສາດມົນເລີ
ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າເປັນປີ 1856, ດັ່ງນັ້ນ
ຈຸດແຫ່ງການປ່ຽນຜ່ານນັ້ນກໍຈຳເປັນຕ້ອງຖືກກຳນົດໄວ້ເຊັ່ນກັນໃນການເຄື່ອນໄຫວສຸດທ້າຍ,
ເພາະພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງ. ຈຸດແຫ່ງການປ່ຽນຜ່ານນັ້ນຖືກລະບຸໄວ້ໃນພຣະນິມົດບົດ 11
ດ້ວຍຜ່ານຜູ້ພະຍາກອນສອງຄົນທີ່ຖືກຂ້າຢູ່ຕາມຖະໜົນ.

ແລະເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ກ້າວຄຳພະຍານຂອງຕົນສຳເລັດແລ້ວ,
ສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນມາຈາກເຫວລຽກອັນສຸດຫຍິບຈະເຮັດສົງຄາມຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ, ແລະຈະຊະນະພວກເຂົາ,
ແລະຂ້າພວກເຂົາ. ແລະສົບຂອງພວກເຂົາຈະນອນຢູ່ຕາມຖະໜົນໃນນະຄອນໃຫຍ່,
ຊຶ່ງໃນທາງວິນຍານເອີ້ນວ່າ ໂຊໂດມ ແລະ ເອຢິບ,
ບ່ອນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຖືກຄົງໄວ້ທີ່ກ້າງແຂນດ້ວຍ. ພຣະນິມົດ 11:7, 8.

ການເຄື່ອນໄຫວສຸດທ້າຍຈະຕາຍ ແລ້ວຈະຢືນຂຶ້ນ ແລະຕ່ຳຈາກນັ້ນຈະຖືກຟື້ນຄືນຊີວິດເປັນທຸງໝາຍ.
ໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ມັນຈະສອດຄ່ອງກັບເຂົ້າສັດຂອງຝ່າຍຮິໂບລິກັນ.
ເຂົ້າສັດຂອງຝ່າຍຮິໂບລິກັນສ້າງຮູບຈຳລອງໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍ, ແລະສັດຮ້າຍທີ່ມີນ້ຳຮູບຈຳລອງຂຶ້ນຕາມນັ້ນ
ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບເຈັດ,
ແລະສັດຮ້າຍນັ້ນຖືກລະບຸວ່າເປັນຫົວທີ່ຫ້າທີ່ໄດ້ຮັບບາດແຜເຖິງຕາຍ ຊຶ່ງຈະຖືກຟື້ນຄືນຊີວິດເປັນຫົວທີ່ແປດ.
ມັນຈະຖືກຟື້ນຄືນຊີວິດເປັນອົງທີ່ແປດ ຊຶ່ງມີມາຈາກທັງເຈັດ.

ແລະສັດຮ້າຍທີ່ເຄີຍມີຢູ່ ແລະບັດນີ້ມີຢູ່ນັ້ນ ກໍຄືຜູ້ທີ່ເປັນອົງທີ່ແປດ ແລະເປັນມາຈາກເຈັດອົງນັ້ນ
ແລະກຳລັງໄປສູ່ຄວາມພິນາດ. ພຣະນິມົດ 17:11

ເຂົ້າສັດຝ່າຍ Republican ຈະສ້າງຮູບຂອງສັດນັ້ນ ແລະດັ່ງນັ້ນມັນຈະຖືກຂ້າ ແລ້ວຈຶ່ງຖືກຊຸບຊີວິດຄືນມາ.
ເມື່ອມັນຖືກຊຸບຊີວິດຄືນມາແລ້ວ ມັນຈະເປັນຫົວທີ່ແປດ ຊຶ່ງອອກມາຈາກເຈັດຫົວກ່ອນໜ້ານັ້ນ. ເຂົ້າສັດຝ່າຍ
Protestant ຂຶ້ນເທິງສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຕົວດຽວກັນກັບເຂົ້າສັດຝ່າຍ Republican
ແລະຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີພະລັງພະຍາກອນແບບດຽວກັນ. ການປ່ຽນຜ່ານຈາກ Philadelphia ໄປສູ່ Laodicea
ໃນຂະບວນການ Millerite ເປັນພາບລ່ວງໜ້າຂອງການປ່ຽນຜ່ານຈາກ Laodicea ໄປສູ່ Philadelphia
ໃນຂະບວນການສຸດທ້າຍ.

ເມື່ອຂະບວນການສຸດທ້າຍໄດ້ຮັບບາດແຜຮ້າຍແຮງເຖິງຕາຍໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020,
ມັນກໍໄດ້ຕາຍໃນສະພາບຂອງ Laodicea. ເມື່ອ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກແທນໄວ້ໃນ ພຣະນິມົດ ບົດ 11,
ມັນໄດ້ປ່ຽນຜ່ານໄປສູ່ Philadelphia, ມັນຈະເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິສຕະຈັກທີ່ແປດ, ຄືວ່າເປັນຂອງເຈັດ.
ການຕາຍໃນປີ 2020 ໄດ້ມີຄຸ້ນຊະໜານກັບເຂົ້າ Republican, ເພາະວ່ານັບແຕ່ເວລາແຫ່ງອະສານໃນປີ 1989
ເປັນຕົ້ນມາ, ໄດ້ມີປະທານາທິບໍດີຫົກຄົນ. ປະທານາທິບໍດີຄົນທີຫົກໄດ້ຮັບບາດແຜຮ້າຍແຮງເຖິງຕາຍ
ຊຶ່ງຈະໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ຫາຍໃນປີ 2024.
ຫົວນັ້ນຈະເປັນຫົວທີ່ແປດຂອງສະຫະລັດນັບແຕ່ເວລາແຫ່ງອະສານໃນປີ 1989, ແລະມັນຈະເປັນຂອງເຈັດ.
ທັງສອງເຂົ້າເປັນອັນທີ່ຫົກທີ່ກາຍເປັນອັນທີ່ແປດ. ຄວາມຈິງນີ້ເປັນສ່ວນສຳຄັນຢ່າງໃຫຍ່ຂອງຂ່າວສານແຫ່ງ
ພຣະນິມົດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໃນບົດນີ້ກ່ອນການປິດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນ.

ດ້ວຍເຫດນີ້ ຈຶ່ງເປັນສົງຄຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈໃຫ້ແຈ້ງເຈນກ່ຽວກັບປະຫວັດຂອງພວກມົນເລີໃຜທີ່
ຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງຂອງປະຫວັດບັດຈຸບັນຂອງພວກເຮົາ. ຊົດສະຕີໄວທ໌ໄດ້ຮັບຮອງການນຳໃຊ້ຂອງ James
White ທີ່ນຳລາວດິເຊຍມາປະຍຸກຕໍ່ຂະບວນການນີ້ໃນປີ 1856, ດັ່ງນັ້ນ
ນີ້ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນການນຳໃຊ້ທີ່ສະໜອງອອກມາຈາກເຫດຜົນຂອງມະນຸດ. ເຈັດປີກ່ອນທີ່ຄຣິດຈັກ Seventh-day
Adventist ຈະຖືກເຊື່ອມໂຍງທາງກົດໝາຍກັບເຂົ້າສັດຝ່າຍ Republican,
ຄຣິດຈັກນັ້ນໄດ້ຖືກລະບຸໂດຍການດົນໃຈວ່າເປັນຄຣິດຈັກແຫ່ງລາວດິເຊຍແລ້ວ. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ

ບໍ່ຄືມີແມ່ນແຕ່ມືດຽວໃນປະຫວັດຂອງຄຣິດຈັກ Seventh-day Adventist ທີ່ມັນເປັນຢ່າງອັນນອກຈາກເປືອຍກາຍ, ຍາກຈົນ, ຕາບອດ, ນ່າວອາທິດ ແລະ ນ່າອະນາດ. ຄວາມຈິງຕາມຄຳພະຍາກອນນີ້ເປັນບໍລິບົດແລະເຫດຜົນອັນຊອບທຳສຳລັບການຮັບຮູ້ວ່າ ຄວາມສະອຸດສະອາດສີຂຽວທີ່ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນໃນເອເຊກຽນ ບົດ 8 ແມ່ນສີຊີວິດຂອງ Adventism.

ເມື່ອປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການ Millerite ຖືກເຂົ້າໃກ້ຈາກໂຄງສ້າງຂອງຫຼັກສຳນັກໃນອົດສະຕຣາລີທີ່ຈັດ, ກ່ອນທີ່ຮັບຮູ້ວ່າ ຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເຈັດເທື່ອນັ້ນເປັນຮົມແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຄົ້ນຄອງປະຫວັດສາດທັງ ໝົດຂອງຂະບວນການ Millerite. ໃນປີ 1856, ຂ່າວສານທີ່ມີຖົງຄຣິດຕະຈັກ Laodicea ໄດ້ກ່າຍເປັນຄວາມຈິງສຳລັບການວາງລາຍນັ້ນສຳລັບ Millerite Adventism. ຜູ້ທີ່ນຳສະເໜີຂ່າວສານຂອງ Laodicea ບໍ່ແມ່ນ James ຫຼື Ellen White, ແຕ່ແມ່ນພະຍານຜູ້ຊື່ສັດແລະແທ້ຈິງ.

ຈົ່ງຂຽນເຖິງທູດສະຫວັນແຫ່ງຄຣິດຈັກຂອງລາວລາໂອດີເກຍວ່າ: ພຣະອາແມນ, ພະຍານຜູ້ສັດຊື່ແລະແທ້ຈິງ, ຜູ້ເປັນປະຖົມແຫ່ງການຊົງສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າ, ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ; ເຮົາຮຽນການຂອງເຈົ້າ, ວ່າເຈົ້າບໍ່ເຢັນ ແລະບໍ່ຮ້ອນ: ເຮົາບາຖະໜາໃຫ້ເຈົ້າເຢັນ ຫຼືຮ້ອນ. ດັ່ງນັ້ນ, ເພາະເຈົ້າອຸ່ນໆ, ບໍ່ເຢັນ ແລະບໍ່ຮ້ອນ, ເຮົາຈະຄາຍເຈົ້າອອກຈາກປາກຂອງເຮົາ. ເພາະເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ເຮົາຮັ່ງມີແລ້ວ, ແລະມີຊີບສົມເພີ່ມພູນ, ແລະບໍ່ຕ້ອງການສົ່ງໃດເລີຍ; ແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນຄົນນ່າວອາທິດ, ນ່າສົງສານ, ຍາກຈົນ, ຕາບອດ, ແລະເປືອຍກາຍ: ເຮົາແນະນຳເຈົ້າໃຫ້ຊື່ຄຳທີ່ຫຼອມໃນໄຟຈາກເຮົາ, ເພື່ອເຈົ້າຈະຮັ່ງມີ, ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຂາວ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ນຸ່ງຫົ່ມ, ແລະເພື່ອຄວາມອົບອາຍແຫ່ງຄວາມເປືອຍກາຍຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ປາກົດ; ແລະຈົ່ງທາຕາຂອງເຈົ້າດ້ວຍຢາທາຕາ, ເພື່ອເຈົ້າຈະເຫັນ. ທຸກຄົນທີ່ເຮົາຮັກ, ເຮົາກ່າວຕ່າງໆ ແລະຕີສອນ: ເຫດສະນັ້ນຈຶ່ງມີໃຈຮ້ອນຮົນ ແລະກັບໃຈເສຍໃໝ່. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຍື່ນຢູ່ທີ່ປະຕູ ແລະເຄາະຢູ່; ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຮົາ ແລະເປີດປະຕູ, ເຮົາຈະເຂົ້າໄປຫາຜູ້ນັ້ນ, ແລະຈະຮ່ວມຮັບປະທານອາຫານກັບຜູ້ນັ້ນ, ແລະຜູ້ນັ້ນກັບເຮົາ. ສ່ວນຜູ້ທີ່ມີໃຈ ເຮົາຈະໂຜດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນນັ່ງກັບເຮົາເທິງບັນລັງຂອງເຮົາ, ເໝືອນດັ່ງເຮົາເອງກໍມີໃຈ ແລະໄດ້ນັ່ງກັບພຣະບໍດີຂອງເຮົາເທິງບັນລັງຂອງພຣະອົງ. ຜູ້ໃດມີຫຼື ຈົ່ງຟັງສົງທົບພຣະວິນຍານກ່າວແກ່ຄຣິດຈັກທັງຫຼາຍ. ພຣະນິມິດ 3:14–22.

ພະຍານທີ່ແທ້ຈິງຊື່ແຈງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຈະ “ໄດ້ຍິນ” ສຽງຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຈະເຂົ້າໄປ ແລະ “ຮ່ວມຮັບປະທານອາຫານກັບເຂົາ.” ຖ້າລາວດີເຊຍຈະເປີດປະຕູ ພຣະຄຣິດຈະເຂົ້າໄປ ແລະຮ່ວມຮັບປະທານອາຫານກັບພວກເຂົາ. ຖ້າພຣະຄຣິດຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າໄປ ພຣະອົງກໍນຳຂ່າວສານມາດ້ວຍ ເພາະວ່າສັນຍາລັກຂອງການກິນນັ້ນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການຮັບເອົາຂ່າວສານ. ຂ່າວສານນັ້ນອາດຖືກກ່າວໂດຍລວມໄດ້ຢ່າງຍິ່ງວ່າເປັນພຽງຂ່າວສານຂອງລາວດີເຊຍ, ແຕ່ນັ້ນເປັນການພິຈາລະນາທີ່ຕື່ນເກີນໄປຕໍ່ສົງທົບຂ່າວສານຊົງພຣະອົງຖ້າວາຍນັ້ນເປັນຕົວແທນ. ໃນປີ 1856, Hiram Edson ໄດ້ນຳສະເໜີບົດຄວາມຊຸດໜຶ່ງຈຳນວນແບດບົດ ຊຶ່ງບັນຈຸຂໍ້ມູນທາງຄຳພະຍາກອນທີ່ຂະຫຍາຍຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບ “ຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເຈັດວ່າ” ອັນທຳອິດທີ່ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳ William Miller ໃຫ້ຮັບຮູ້ແລະປະກາດ. ໃນບົດຄວາມແບດບົດນັ້ນ, Edson ໄດ້ຊີ້ບອກຢ່າງຖືກຕ້ອງເຖິງຫຼັກສຳນັກໃນ Isaiah ຈຳລັດ.

ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງພາລະກິດຂອງ Miller ແມ່ນການຄົ້ນພົບເລື່ອງເຈັດເວລາ, ແລະ ເຈັດປີກ່ອນທີ່ຂະບວນການທີ່ຖືກເອີ້ນຕາມການຮັບໃຊ້ຂອງລາວຈະສິ້ນສຸດລົງ, ການເປີດເຜີຍທີ່ເລີກລ້ຽງຂຶ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນນັ້ນເອງໄດ້ຖືກນຳສະເໜີແກ່ Millerite Adventism. ມັນຖືກນຳສະເໜີໃນປັດຽວກັນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຊີ້ບອກໂດຍການດົນໃຈວ່າເປັນ Laodiceans. ໃນເຊີງຄຳພະຍາກອນ, ສອງພັນຫ້ຮ້ອຍລາວມາໃນປີ 1863, ການຄົ້ນພົບຄັ້ງທຳອິດຂອງ Miller ກ່ຽວກັບເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໄດ້ຖືກປະຕິເສດ. ຂ່າວສານຂອງ Laodicea ສຳລັບຂະບວນການ Advent

ໄດ້ມາເຖິງໃນປີ 1856, ແລະ ອົງພຣະຜູ້ບັນເຈົ້າໄດ້ຄາະປະຕູແປດຄັ້ງ, ດ້ວຍບົດຄວາມແປດບົດ, ເພື່ອຈະເບິ່ງວ່າພຣະອົງຈະສາມາດເຂົ້າໄປໄດ້ຫຼືບໍ່. ໃນເວລາສິ້ນສຸດຂອງຂະບວນການ, ພະຍານທີ່ແທ້ຈິງປາກົດຢູ່ທີ່ຮ່ວມຮັບປະທານກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ໂດຍການຮັບປະທານຂ່າວສານເລື່ອງເວລາອັນທຳອິດທີ່ສຸດຈາກຈຸດເລີ່ມຂອງຂະບວນການ. ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງປະຕິເສດທີ່ຈະກິນ, ແລະ ເຈັດປີ, ຫຼື ສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວມືເຫຼັກຄຳພະຍາກອນ, ຕໍ່ມາ, ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໄດ້ປັດປະຕູທີ່ເຄີຍຖືກເປີດອອກດ້ວຍກະແຈຂອງ David ທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ໃນມືຂອງ William Miller. ພວກເຂົາໄດ້ຫວນກັບໄປຫາສາດສະດາຊາວສະມາເຊຍຜູ້ກຳຄົນໜຶ່ງ ຜູ້ທີ່ບໍ່ອັນຄຳມະນຸດໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ອັນເປັນການປະທັບຕາຊະຕາກຳຂອງພວກເຂົາໃຫ້ຕາຍລະຫວ່າງລາ ແລະ ສົງໂຕ.

ໃນປີ 1856, ເຂົາສັດຜ່າຍໂປຣແຕສຕັງກຳລັງຢູ່ໃນວິກິດແຫ່ງຮ່ວມພູແຫ່ງນີມິດ, ເພາະວ່າບ່ອນໃດບໍ່ມີນິມິດ ປະຊາຊົນກໍພິນາດ. ໃນປີ 1856, ເຂົາສັດຜ່າຍຮີໂບລິກັນກຳລັງຢູ່ໃນວິກິດເຊັນກັນ.

ປີ 1856 ເປັນການສືບຕໍ່ຂອງຄວາມຂັດແຍ້ງອັນຮຸນແຮງທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ Bleeding Kansas ຫຼື ສົງຄາມຊາຍແດນ Kansas-Missouri. ການຕໍ່ສູ້ນີ້ແມ່ນເພື່ອຕັດສິນວ່າ Kansas ຈະເຂົ້າຮ່ວມສະຫະພັນໃນຖານະລັດເສລີ ຫຼື ລັດທາດ. ຄວາມຂັດແຍ້ງນີ້ລ້ວມມີການປະທະກັນຢ່າງຮຸນແຮງລະຫວ່າງຜູ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຜ່າຍສະໜັບສະໜູນການມີທາດ ແລະ ຜ່າຍຕໍ່ຕ້ານການມີທາດ.

ໃນວັນທີ 22 ພຶດສະພາ 1856, ເຫດການຮຸນແຮງໜຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຫ້ອງປະຊຸມວຽງສະພາສະຫະລັດອາເມຣິກາເຊັນກັນ, ເມື່ອ ສະມາຊິກສະພາ Preston Brooks, ຜູ້ສະໜັບສະໜູນລະບົບທາດຈາກລັດ South Carolina, ໄດ້ໃຊ້ໄມ້ເຕົ້າຂອງຕົນເຂົ້າໃຈມຕົວດທີ່ສະມາຊິກ Charles Sumner ຈາກລັດ Massachusetts ຢ່າງໂຫດຮ້າຍ. ກ່ອນໜ້ານັ້ນ Sumner ໄດ້ກ່າວຄຳປາໄສຕໍ່ຕ້ານລະບົບທາດທີ່ມີຊື່ວ່າ The Crime Against Kansas, ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ Brooks ຊຸ່ນເຄື່ອງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ເຫດການຕິດ້ວຍໄມ້ເຕົ້າໃນຄັ້ງນັ້ນໄດ້ເປັນໃຫ້ເຫັນຄວາມຕັ້ງຄຽດທີ່ກຳລັງທະວີຂຶ້ນລະຫວ່າງພາກເໜືອແລະພາກໃຕ້ ກ່ຽວກັບບັນຫາລະບົບທາດ.

ໃນປີ 1856, ພັກຮີໂບລິກັນໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອເປັນການຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມບັນເທົາທາງການເມືອງທີ່ເກີດຈາກກົດໝາຍ Kansas-Nebraska Act ຊຶ່ງໄດ້ຜ່ານໃນປີ 1854 ແລະໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດກະແສການຄັດຄ້ານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຕໍ່ການຂະຫຍາຍລະບົບທາດເຂົ້າໄປໃນດິນແດນໃໝ່. ກອງປະຊຸມແຫ່ງຊາດຄັ້ງທຳອິດຂອງພັກໄດ້ຈັດຂຶ້ນທີ່ Philadelphia, ແລະ John C. Fremont ໄດ້ຖືກເລືອກເປັນຜູ້ສະໝັກຊຶ່ງຕໍ່ແໜ້ນປະທານາທິບໍດີອິນທຳອິດຂອງພັກໃນການເລືອກຕັ້ງປີ 1856.

ກົດໝາຍ Kansas-Nebraska ໄດ້ຈັດຕັ້ງດິນແດນ Kansas ແລະ Nebraska ຂຶ້ນ ແລະໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານໃນດິນແດນເຫຼົ່ານັ້ນຕັດສິນໃຈເອງວ່າ ພວກເຂົາຈະອະນຸຍາດໃຫ້ມີລະບົບທາດຢູ່ພາຍໃນເຂດແດນຂອງຕົນຫຼືບໍ່. ແນວຄວາມຄິດນີ້ທີ່ຮູ້ຈັກກັນໃນນາມ "ອະທິປະໄຕຂອງປະຊາຊົນ" ໄດ້ຍົກເລີກ Missouri Compromise ປີ 1820 ຢ່າງແທ້ຈິງ ຊຶ່ງໄດ້ຫ້າມລະບົບທາດຢູ່ທາງເໜືອຂອງເສນີຂະໜານ 36°30' ໃນດິນແດນ Louisiana. ກົດໝາຍສະບັບນີ້ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບອັນເລັກຊຶ້ງຕໍ່ປະເດັນເລື່ອງລະບົບທາດໃນດິນແດນຕ່າງໆ. ມັນໄດ້ຈຸດຄວາມຕັ້ງຄຽດລະຫວ່າງພາກພື້ນໃຫ້ປະທຸຂຶ້ນອີກຄັ້ງ ເພາະມັນເປີດໂອກາດໃຫ້ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ວ່າ ລະບົບທາດອາດຈະຂະຫຍາຍເຂົ້າໄປສູ່ພື້ນທີ່ທີ່ແຕ່ກ່ອນເຄີຍຖືກຖືວ່າເປັນດິນແດນເສລີເຊັ່ນ Kansas. ການຜ່ານກົດໝາຍ Kansas-Nebraska ໄດ້ນຳໄປສູ່ການຫຼັ່ງໄຫຼເຂົ້າໄປຢ່າງຮີບດ່ວນຂອງຜູ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານທີ່ສະໜັບສະໜູນລະບົບທາດ ແລະທີ່ຕໍ່ຕ້ານລະບົບທາດ ເຂົ້າໄປໃນດິນແດນ Kansas

ໂດຍແຕ່ລະຝ່າຍຫວັງວ່າຈະຊັກນຳຜົນຂອງການລົງຄະແນນຕາມຫຼັກອະທິບະໄຕຂອງປະຊາຊົນ.
ການແຂ່ງຂັນເພື່ອຄອບຄອງດິນແດນນີ້ໄດ້ນຳໄປສູ່ການປະທະກັນຢ່າງຮຸນແຮງ
ແລະໄລຍະເວລາແຫ່ງຄວາມໄຮ້ລະບຽບ ທີ່ຮູ້ຈັກກັນໃນນາມ Bleeding Kansas ໃນປີ 1856.

ການເລືອກຕັ້ງປະທານາທິບໍດີຄັ້ງປີ 1856 ເປັນເຫດການທາງການເມືອງທີ່ສຳຄັນ.
ການເລືອກຕັ້ງນີ້ເປັນການແຂ່ງຂັນສາມຝ່າຍລະຫວ່າງ James Buchanan ແຫ່ງພັກເດໂມແຄຣັດ, John C. Fremont ແຫ່ງພັກຣີພັບລິກັນ, ແລະ ອະດີດປະທານາທິບໍດີ Millard Fillmore ແຫ່ງພັກອາເມຣິກັນ. James Buchanan ໄດ້ຊະນະການເລືອກຕັ້ງ ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນເປັນປະທານາທິບໍດີຄົນທີ 15 ຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ.

ການເປັນປະທານາທິບໍດີຂອງ James Buchanan ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໂດຍຫຼັກເນື່ອງຈາກຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງລາວໃນ
ການຮັບມືຢ່າງມີປະສິດທິຜົນຕໍ່ຄວາມຕັ້ງຄຽດແລະຄວາມແຕກແຍກທີ່ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນລະຫວ່າງພາກເໜືອແລະ
ພາກໃຕ້
ເຊິ່ງໃນທີ່ສຸດໄດ້ນຳໄປສູ່ການປະທຸຂຶ້ນຂອງສົງຄາມກາງເມືອງອາເມຣິກາບໍ່ດົນຫຼັງຈາກລາວພົ້ນຈາກຕຳແໜ່ງ. ກ
ານເປັນປະທານາທິບໍດີຂອງລາວມັກຖືກມອງວ່າເປັນໜຶ່ງໃນສະໄໝປະທານາທິບໍດີທີ່ລົ້ມເຫຼວທີ່ສຸດໃນປະຫວັດສ
າດອາເມຣິກາ ເນື່ອງຈາກຄວາມລົ້ມເຫຼວສຳຄັນເຫຼົ່ານີ້ໃນພາວະຜູ້ນຳແລະການຈັດການວິກິດ.

ຄຳພິພາກສາ Dred Scott ອັນອີ້ນຳໃນປີ 1857 ໄດ້ປະກາດວ່າ
ພວກທາດບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນສະພາບເປັນທາດຫຼືເປັນເສລີກໍບໍ່ແມ່ນພົນລະເມືອງ
ແລະບໍ່ອາດຟ້ອງຮ້ອງໃນສານກາງໄດ້. ມັນຍັງໄດ້ປະກາດອີກວ່າ
ສະພາຄອງເກຣດບໍ່ອາດຫ້າມການເປັນທາດໃນດິນແດນຕ່າງໆຂອງສະຫະລັດໄດ້. Buchanan ຜູ້ເປັນພັກ
Democrat ໄດ້ສະແດງການສະໜັບສະໜູນຄຳພິພາກສາ Dred Scott
ທີ່ມີຢູ່ຜ່ານການເປັນທາດນີ້ຢ່າງເປີດເຜີຍ.

ບ່ຽງແຕ່ຈຸດຍືນສະໜັບສະໜູນລະບົບທາດຂອງ Buchanan ຜູ້ເປັນພັກເດໂມແຄຣັດ
ໄດ້ບໍ່ອ່ອນໃຫ້ຄວາມຕັ້ງຄຽດທະວີຂຶ້ນຈົນກາຍເປັນສົງຄາມກາງເມືອງເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຄວາມບໍ່ສາມາດຂອງລາວໃນການບໍລິຫານເສດຖະກິດຂອງປະເທດ ຍັງນຳໄປສູ່ Panic of 1857 ອີກ,
ຊຶ່ງເປັນໜຶ່ງໃນພາວະເສດຖະກິດຖີດຖອຍທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ສຸດໃນປະຫວັດສາດອາເມຣິກາກ່ອນຍຸກ Great
Depression. Panic of 1857 ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດພາວະເສດຖະກິດຕົກຕ່ຳຢ່າງຮ້ອຍແຮງທີ່ດຳເນີນຕໍ່ເນື່ອງຫຼາຍປີ.
ທຸລະກິດແລະທະນາຄານຕ້ອງປິດຕົວ, ການວ່າງງານເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ແລະຕະຫຼາດຫຸ້ນກໍຕົກຕ່ຳລົງ.

ໃນລະຫວ່າງການດຳລົງຕຳແໜ່ງປະທານາທິບໍດີຂອງ Buchanan,
ບັນດາລັດພາກໃຕ້ໄດ້ລົ້ມຂະບວນການແຍກຕົວອອກຈາກສະຫະພັນ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ແຍກອອກໄປເພື່ອຕອບສະໜອງຕໍ່ການເລືອກຕັ້ງ Abraham Lincoln ຈາກພັກ
Republican ໃນປີ 1860. Buchanan ໄດ້ໃຊ້ແນວທາງແບບນັ້ນເສື່ອມຕົວກິດການແຍກຕົວ ໂດຍໃຫ້ເຫດຜົນວ່າ
ລັດຖະບານກາງຂາດອຳນາດທີ່ຈະປ້ອງກັນການແຍກຕົວດ້ວຍກຳລັງບັງຄັບ.
ການຂາດການດຳເນີນການຢ່າງເດັດຂາດນີ້ໄດ້ເປີດໂອກາດໃຫ້ຂະບວນການແຍກຕົວໄດ້ຮັບແຮງສົ່ງ.
ການຂາດພາວະຜູ້ນຳທີ່ເຂັ້ມແຂງຂອງລາວ
ແລະຄວາມລັງເລທີ່ຈະດຳເນີນມາດຕະການຢ່າງເດັດຂາດເພື່ອແກ້ໄຂວິກິດການແຍກຕົວ
ໄດ້ມີຮ່ວມເຮັດໃຫ້ພາກໃຕ້ເຫັນວ່າ
ຕົນສາມາດອອກຈາກສະຫະພັນໄດ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຜະເຊີນການຕໍ່ຕ້ານທາງທະຫານ.

ໃນປີ 1860 ອັບຣາຮາມ ລິນຄອນ ປະທານາທິບໍດີພັກຣີພັບລິກັນຄົນທຳອິດ ໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງ. ໃນວັນທີ 1
ມັງກອນ 1863 ປະທານາທິບໍດີລິນຄອນໄດ້ລົງນາມ ແລະ ປະກາດໃຊ້ຖະແຫຼງການປົດປ່ອຍຂັ້ນສຸດທ້າຍ
(Emancipation Proclamation) ຊຶ່ງປະກາດວ່າ
ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກກົດຂີ່ເປັນທາດທັງໝົດໃນດິນແດນທີ່ຝ່າຍສະຫະພັນພາກໃຕ້ຄວບຄຸມຢູ່

ຈະຕ້ອງຖືກປ່ອຍໃຫ້ເປັນເສລີ. ຄຳສັ່ງຜ່າຍບໍລິຫານນີ້ມີຜົນກະທົບຢ່າງສຳຄັນຕໍ່ສົງຄາມກາງເມືອງ ເນື່ອງຈາກມັນໄດ້ປ່ຽນຄວາມຂັດແຍ້ງນັ້ນໃຫ້ກາຍເປັນການຕໍ່ສູ້ ບໍ່ພຽງແຕ່ເພື່ອຮັກສາສະຫະພາບເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເພື່ອຢຸດຕິລະບົບທາດດ້ວຍ.

ຖະແຫຼງການປົດປ່ອຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ເປັນທາດທຸກຄົນໄດ້ຮັບເສລີທັນທີ.

ມັນນຳໃຊ້ໂດຍຈົງຈຳເພາະຕາມດິນແດນທີ່ຜ່າຍສະຫະພັນພາກໃຕ້ຄວບຄຸມຢູ່

ບ່ອນທີ່ຜ່າຍສະຫະພາບມີອຳນາດຈຳກັດ. ເມື່ອກຳລັງທະຫານຂອງຜ່າຍສະຫະພາບບຸກຄົບໜ້າ ແລະ

ເຂົ້າຄວບຄຸມດິນແດນຂອງຜ່າຍສະຫະພັນພາກໃຕ້ໄດ້ ຖະແຫຼງການນັ້ນກໍໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຊ້ ແລະ

ຜູ້ທີ່ເປັນທາດໃນເຂດເຫຼົ່ານັ້ນກໍໄດ້ຮັບການປ່ອຍໃຫ້ເປັນເສລີ.

ຖະແຫຼງການປົດປ່ອຍເປັນຂັ້ນຕອນສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງໄປສູ່ການລົບລ້າງລະບົບທາດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາໃນທົດສຸດ

ແລະ ໄດ້ປຸງທາງໄປສູ່ການຜ່ານຮ່າງ ແລະ ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນແກ່ການແກ້ໄຂລັດຖະທຳມະນູນສະຫະລັດ

ຄັ້ງທີສິບສາມ (Thirteenth Amendment to the U.S. Constitution) ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຜ່ານ ແລະ

ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນໃນວັນທີ 6 ທັນວາ 1865.

ເຂົ້າແຫ່ງພັກ Republican ຕັ້ງແຕ່ຊ່ວງທົດສະວັດ 1850 ເປັນຕົ້ນມາ

ຢູ່ທ່າມກາງວິກິດຂອງປະເດັນເລື່ອງທາດ. ການແບ່ງແຍກຫຼັກສອງປະການໃນປະເທດ

ຊຶ່ງຖືກແທນຄວາມໂດຍຊັ້ນແນວຄິດທາງການເມືອງຫຼັກສອງປະເພດ. ຂະບວນການແຍກອອກເລີ່ມຂຶ້ນໃນປີ

1856 ເມື່ອກຸ່ມຕ່າງທາດ ແລະ ກຸ່ມສະໜັບສະໜູນທາດໄດ້ເຄື່ອນເຂົ້າໄປໃນດິນແດນ Kansas

ເພື່ອພະຍາຍາມທະນຸຖະນອມທັດສະນະຂອງຕົນກ່ຽວກັບລະບົບທາດ ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນເອງທີ່ Philadelphia

ກຳລັງຖືກແຍກອອກຈາກ Laodicea. ພັກ Democrats ແມ່ນຜ່າຍສະໜັບສະໜູນທາດ ແລະ ພັກ

Republicans ແມ່ນຜ່າຍຕ່າງທາດ.

ໃນປີ 1856, "Bleeding Kansas" ໄດ້ເປັນພາບຈຳລອງຂະໜາດນ້ອຍຂອງສົງຄາມທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ. ໃນປີນັ້ນ

ພັກດີເມແຄຣຣີຊື່ຜ່າຍສະໜັບສະໜູນທາດຄົນໜຶ່ງໄດ້ຮັບເລືອກໃຫ້ເປັນຫົວໜ້າຂອງເຂົ້າແຫ່ງພັກຮີໂຟບລິກັນ,

ແລະການນຳພາອັນບໍ່ມີປະສິດທິຜົນຂອງລາວໄດ້ກາຍເປັນສັນຍະລັກຂອງປະທານາທິບໍດີທີ່ບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ

ຈົນເຖິງວັນສຸດທ້າຍອັນໃກ້ມາເຖິງເຫຼົ່ານີ້. ລາວໄດ້ມາກ່ອນປະທານາທິບໍດີພັກຮີໂຟບລິກັນຄົນທຳອິດ

ຜູ້ທີ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້ກັບກວາດຄວາມຍິ່ງເຫຍື່ອໂດຍປະທານາທິບໍດີຂອງ Buchanan.

ຮອດປີ 1863, ເຂົ້າສັດແຫ່ງພັກຮີໂຟບລິກັນໄດ້ອອກຄຳສັ່ງບໍລິຫານທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນປະຫວັດສາດຂອງສັດຮ້າຍ

ແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໃນພຣະນິມົດບົດ 13. ຄຳສັ່ງບໍລິຫານນັ້ນໄດ້ກ່າວເຖິງເລື່ອງທາດ.

ມີຫນຶ່ງວັກຂອງຖະແຫຼງການນັ້ນລະບຸວ່າ, "ໃນວັນທີໜຶ່ງເດືອນມັງກອນ,

ໃນປີແຫ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໜຶ່ງພັນແປດຮ້ອຍຫົກສິບສາມ,

ບຸກຄົນທັງປວງທີ່ຖືກກັກໄວ້ເປັນທາດພາຍໃນລັດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຂອງລັດທີ່ກຳນົດໄວ້,

ຊຶ່ງປະຊາຊົນຂອງລັດນັ້ນໃນເວລານັ້ນຍັງຄົງຢູ່ໃນການກະບົດຕໍ່ສະຫະລັດ, ຈະເປັນອົດສະຫຼະໃນເວລານັ້ນ,

ຕາໄປນັບແຕ່ນັ້ນ, ແລະ ຕະຫຼອດໄປ; ແລະ ລັດຖະບານຜ່າຍບໍລິຫານຂອງສະຫະລັດ,

ລວມທັງອຳນາດທາງທະຫານບົກແລະທະຫານເຮືອຂອງລັດຖະບານນັ້ນ,

ຈະຮັບຮູ້ແລະຄຳຈຸນເສລີພາບຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ, ແລະ ຈະບໍ່ກະທຳການໃດໆເພື່ອກົດຂັບບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ, ຫຼື

ຜູ້ໃດໃນພວກເຂົາ,

ໃນຄວາມພະຍາຍາມໃດໆທີ່ພວກເຂົາອາດກະທຳເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາຊົງເສລີພາບອັນແທ້ຈິງຂອງຕົນ."

ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຈຸດນັ້ນ ການແກ້ໄຂບັນຫາທາດໃນທາງປະຫວັດສາດຍັງບໍ່ສົມບູນ,

ແຕ່ແກ່ນສານຂອງລັດຖະທຳມະນູນໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ເມື່ອວິນຄອນໄດ້ຂຽນວ່າ,

"ບຸກຄົນທັງປວງທີ່ຖືກກັກໄວ້ເປັນທາດພາຍໃນລັດໃດໜຶ່ງ ... ຈະເປັນອົດສະຫຼະໃນເວລານັ້ນ, ຕາໄປນັບແຕ່ນັ້ນ,

ແລະ ຕະຫຼອດໄປ."

ລົນຄອນກຳລັງກັບຄືນສູ່ຫຼັກການພື້ນຖານທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນລັດຖະທຳນູນ ຊຶ່ງລະບຸວ່າ
“ມະນຸດທັງປວງຖືກສ້າງຂຶ້ນມາເທົ່າທຽມກັນ.” ລົນຄອນກຳລັງກັບຄືນສູ່ຄວາມຈິງພື້ນຖານ ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ
ເຂົາແຫຼມໂປຣແຕສຕັງກຳລັງປະຕິເສດຄຳພະຍາກອນພື້ນຖານຂອງຕົນ
ອັນເປັນຄຳພະຍາກອນເລື່ອງການເປັນທາດ. ດັ່ງນັ້ນ ໃນເວລາດຽວກັນພໍດີທີ່ເຂົາແຫຼມຮິໂບບລິກັນໄດ້ອອກ
“ຄຳສັ່ງຜ່າຍບໍລິຫານ” ທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນປະຫວັດສາດຂອງຕົນກ່ຽວກັບການເປັນທາດ ເຂົາແຫຼມໂປຣແຕສຕັງກໍ
ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງຜ່າຍບໍລິຫານທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງຕົນ
ກ່ຽວກັບຄຳພະຍາກອນເລື່ອງການເປັນທາດ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຳສາບານ ແລະ
ຄຳສາບແຈ້ງຂອງໂມເຊ. ເຂົາແຫຼມຮິໂບບລິກັນໄດ້ເລືອກກັບຄືນສູ່ຮາກຖານ,
ສ່ວນເຂົາແຫຼມໂປຣແຕສຕັງໄດ້ເລືອກປະຕິເສດຮາກຖານຂອງຕົນ ແລະ
ກັບຄືນໄປຫາບັນດາສິ່ງທີ່ຕົນເຄີຍຖືກສັ່ງສອນວ່າຢ່າໄດ້ກັບຄືນໄປຫາເປັນອັນຂາດ.

ໃນປີ 1863, ເຂົາສັດຂອງພັກ Republican ໄດ້ຖືກແບ່ງອອກເປັນສອງຄ້າຍ,
ດັ່ງທີ່ອານາຈັກຂອງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝໂບຮານໄດ້ຖືກແບ່ງອອກໃນສະໄໝຂອງ Jeroboam ແລະ
Rehoboam. ໃນປີ 1863, ເຂົາສັດຂອງ Protestant ໄດ້ເຂົ້າຜູກພັນທາງກົດໝາຍກັບເຂົາສັດຂອງພັກ
Republican, ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍແທນບູຊາສອງແຫ່ງຂອງ Jeroboam ທີ່ Bethel ແລະ Dan.
ເຂົາສັດທັງສອງເຄື່ອນໄປຕາມປະຫວັດສາດຄຽງຄູ່ກັນ, ແລະປະຫວັດສາດຂອງປີ 1863, ໂດຍສະເພາະແລ້ວ,
ເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດຂອງວັນສຸດທ້າຍ.

ປະຫວັດຂອງຂະບວນການມົນເລົ່າໄດ້ຖືກກ່າວຊ້ອນຖືກໃນປະຫວັດຂອງຜູ້ໜັງແສນສະໜິນສີພັນ
ພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ຍົກເວັ້ນທາງຄຳພະຍາກອນບາງປະການ. ໜຶ່ງໃນຂໍ້ຍົກເວັ້ນເຫຼົ່ານັ້ນຄື
ກຸ່ມເບົາໝາຍໃນປະຫວັດຂອງຂະບວນການມົນເລົ່າໃນເບື້ອງຕົ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ຍື່ນອກຂະບວນການ
ແລະຕ່ຳລາກນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວຂະບວນການເອງ. ໃນຂະບວນການຂອງຜູ້ໜັງແສນສະໜິນສີພັນ
ສອງສຽງໃນພຣະນິມິດບົດທີ່ສືບແບດໄດ້ຊີ້ບອກກຸ່ມເບົາໝາຍສອງກຸ່ມ
ແຕ່ກຸ່ມເບົາໝາຍເຫຼົ່ານັ້ນກັບຢູ່ໃນລຳດັບທີ່ສວນທາງກັນກັບປະຫວັດຂອງຂະບວນການມົນເລົ່າ.
ກຸ່ມເບົາໝາຍທຳອິດຄືປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະສຽງທີ່ສອງຄືຝູງແກະອິນຂອງພຣະເຈົ້າ
ຊຶ່ງຍັງຄົງຢູ່ໃນບາບໂລນ.

ຂັ້ນຕົ້ນທາງຄຳພະຍາກອນອີກປະການໜຶ່ງຄື
ເຖິງແມ່ນວ່າປະຫວັດສາດທັງສອງນັ້ນຈະຂ້າມຜ່ານຈາກຄຣິສຕະຈັກໜຶ່ງໄປສູ່ອີກຄຣິສຕະຈັກໜຶ່ງ,
ແຕ່ພວກມົນເລົ່າໄດ້ເຄື່ອນຈາກຟີລາເດນເຟຍໄປສູ່ລາໂອດີເຊຍ,
ແລະການເຄື່ອນໄຫວອັນຊົງລົດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມນັ້ນເຄື່ອນຈາກລາໂອດີເຊຍໄປສູ່ຟີລາເດນເຟຍ.
ສິ່ງນີ້ຊີ້ບອກວ່າພວກມົນເລົ່າໄດ້ໄປຈາກຄຣິສຕະຈັກທີ່ຖືກໄປສູ່ຄຣິສຕະຈັກທີ່ຈັດ
ແລະຄົນໜຶ່ງແສນສະໜິນສີພັນຄົນໄປຈາກຄຣິສຕະຈັກທີ່ຈັດໄປສູ່ຄຣິສຕະຈັກທີ່ແບດ ຊຶ່ງເປັນຂອງເຈັດນັ້ນ.

ເຂົາແຫ່ງພັກຮິໂບບລິກັນໄດ້ເລີ່ມການເຄື່ອນໄຫວຂອງມັນຈາກຊາດທີ່ສະໜັບສະໜູນລະບົບທາດ
ໄປສູ່ຊາດທີ່ຕ້ານລະບົບທາດ ໃນປະຫວັດສາດທີ່ວິໄນຮອບປີ 1863.
ວິກິດການໃນປະຫວັດສາດນັ້ນໄດ້ສ້າງຕັ້ງສອງພັກການເມືອງ ຊຶ່ງເປັນຄູ່ຕ່ຳກັນກັນຄູ່ເດີມໃນ “ວັນສຸດທ້າຍ”
ເຫຼົ່ານີ້. ດັ່ງທີ່ປະທານາທິບໍດີພັກຮິໂບບລິກັນຄົນທຳອິດໃນປະຫວັດສາດນັ້ນຖືກລອບສັງຫານພຽງບໍ່ກວີ້ວັນຫຼັງຈາກ
ສົງຄາມໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ, ປະທານາທິບໍດີພັກຮິໂບບລິກັນຄົນສຸດທ້າຍກໍຖືກລອບສັງຫານໃນເຊິ່ງສັນຍາລັກ
ແລະຖືກປະຖົມໄວ້ຕາມຖະໜົນປະດຸດດັ່ງຄົນຕາຍ ໃນຂະນະທີ່ຊາວໂລກຊົນຊົມຍິນດີ. ທ່ານຖືກລອບສັງຫານ
ບໍ່ແມ່ນພຽງບໍ່ກວີ້ວັນຫຼັງຈາກສົງຄາມກາງເມືອງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ,
ແຕ່ແມ່ນກ່ອນໜ້າເລກັນອ້ອມຫຼັງສົງຄາມກາງເມືອງຄັ້ງສຸດທ້າຍຈະເລີ່ມຕົ້ນ.

ປະທານາທິບໍດີຟັກຮີໂບລິກຄົນທຳອິດ

ໄດ້ຖືກນຳໜ້າໂດຍປະທານາທິບໍດີທິຂາດປະສົດທິຜົນທຶສຸດໃນປະຫວັດສາດອາເມຣິກາ, ແລະ

ປະທານາທິບໍດີຟັກຮີໂບລິກຄົນສຸດທ້າຍກໍຈະຖືກນຳໜ້າໂດຍສົງດຽວກັນ.

ຄວາມຂາດປະສົດທິຜົນຂອງປະທານາທິບໍດີຟັກເດໂມແຄຣັດຜູ້ທີ່ນຳໜ້າປະທານາທິບໍດີຟັກຮີໂບລິກຄົນທຳອິດ

ໄດ້ເປັນຕົວເລັ່ງໃຫ້ເກີດວິກິດການທຶພັດທະນາກາຍເປັນສົງຄາມກາງເມືອງ, ແລະ

ຄວາມຂາດປະສົດທິຜົນແບບດຽວກັນນັ້ນກໍລັງເກີດຂຶ້ນໃນບັດນີ້.

ປະທານາທິບໍດີຟັກເດໂມແຄຣັດຜູ້ທີ່ນຳໜ້າປະທານາທິບໍດີຟັກຮີໂບລິກຄົນສຸດທ້າຍ

ໄດ້ບໍລິຫານເສດຖະກິດໃນລັກສະນະເຊັ່ນນັ້ນ

ຈົນເຮັດໃຫ້ເກີດການພັງທະລາຍທາງເສດຖະກິດທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນປະຫວັດສາດອາເມຣິກາຈົນເຖິງເວລານັ້ນ.

ເຂົາທັງສອງນັ້ນດຳເນີນໄປຄຽງຄູ່ກັນຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ໃນປີ 1863,

ຄົນຮຸ່ນທຳອິດຂອງເຂົາທັງສອງໄດ້ລົ້ມຕົ້ນ, ແລະ ສຳລັບເຂົາທັງສອງ

ຄົນຮຸ່ນທຶສີແລະຄົນສຸດທ້າຍຈະຫັນໜ້າໄປທາງຕາເວັນອອກ ແລະ ກັບກາບລົງຕໍ່ວົງອາທິດ.

ຂ່າວສານຂອງເອລີຢາຍໂອມມາພ້ອມກັບການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຢືນຢັນຂ່າວສານແຫ່ງການເຕືອນນັ້ນ.

ສັງຄົມຂອງໂລກໃນເວລານັ້ນກໍລັງດຳລົງຊີວິດຄືກັບຜູ້ຄົນກ່ອນນຳຖວມໂລກ. ພວກເຂົາກິນ ດື່ມ

ແລະຄາດຫວັງວ່າບັນດາມະຫາອຳນາດເທັກໂນໂລຢີໂລກາພິວັດຈະແກ້ໄຂທຸກບັນຫາທຶອາດເກີດຂຶ້ນ.

ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າກໍລັງຊີ້ບອກຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ

ບັດນີ້ໂລກກໍລັງຢືນຢູ່ທຶຂອບເຂດແຫ່ງວິກິດການອັນໃຫຍ່ຫຼວງ.

“ໃນຍາມຄຳຄົນນີ້ເປັນແນວໃດ?’ ຂ້າພະເຈົ້າແຍກແຍະຄວາມໝາຍອັນສຳຄັນຂອງຂ່າວສານແຫ່ງນີ້ໄດ້ຫຼື?

ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈບ່ອນທີ່ມັນດຳລົງຢູ່ໃນພະລະກິດບົດທ້າຍຂອງລະບົບແຫ່ງການແກ້ໄຂອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼື?

ຂ້າພະເຈົ້າຄຸ້ນເຄືອກັບ ‘ພຣະວັດຈະນະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນອັນແນ່ນອນ’

ຈົນສາມາດເຫັນໃນເຫດການທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນອ້ອມຂ້າງເຈົ້າເປັນຫຼັກຖານອັນແນ່ນອນວ່າ

ພຣະມະຫາກະສັດຜູ້ຈະສະເດັດມານັ້ນຢູ່ໃກ້ປະຕູແລ້ວ ຫຼື?

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ຕົກຢູ່ເທິງຂ້າພະເຈົ້າ

ໂດຍເຫັນແກ່ແສງສະຫວ່າງທຶພຣະເຈົ້າຊົງໃຜດີໃຫ້ ຫຼື?

ຂ້າພະເຈົ້າກໍລັງໃຊ້ທຸກພອນສະຫວັນທີ່ຊົງຝາກໄວ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໃນຖານະຜູ້ຈັດການຂອງພຣະອົງ

ໃນຄວາມພະຍາຍາມອັນຖືກທົດທາງຢ່າງດີເພື່ອຊ່ວຍກູ້ຜູ້ທີ່ກຳລັງພິນາດ ຫຼືວ່າຂ້າພະເຈົ້າເຢັນຊາ ແລະ

ບໍ່ໃສໃຈ ປະບົນຢູ່ບາງສ່ວນກັບໂລກອັນຊົ່ວຮ້າຍ

ໃຊ້ຊັບພະຍາກອນແລະຄວາມສາມາດທຶພຣະເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ

ເປັນສ່ວນໃຫຍ່ເພື່ອສະໜອງຄວາມພິຈາລະນາຕົນເອງ ໃສ່ໃຈຄວາມສະດວກແລະຄວາມສຳລານຂອງຕົນເອງ

ຫຼຸຍກວ່າຄວາມກ້າວໜ້າແຫ່ງພະລາຊະກິດຂອງພຣະອົງ? ໂດຍທາງດຳເນີນຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ

ຂ້າພະເຈົ້າກໍລັງເສີມຄວາມເຊື່ອມັ້ນນັ້ນຫຼື ຄື ‘ຄວາມເຊື່ອມັ້ນທີ່ກຳລັງຝັງຮາກລົງໃນໂລກວ່າ ພວກ

Seventh-day Adventists ກໍລັງເປົ້າແກບແບບບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ

ກໍລັງດຳເນີນຕາມເສັ້ນທາງຂອງຄົນຝັກໃຜໂລກ?’ ”

“ພວກເຮົາໄດ້ຍື່ນສຽງຢ່າງພະບາດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ກຳລັງເຂົ້າມາ

ເພື່ອລົງໂທດໂລກເນື່ອງຈາກວ່າອະທຳຂອງເຂົາ.

ຈຸດສຳຄັນຂອງການລະເວລາກຳລັງຢູ່ໃກ້ເຮົາເຂົ້າມາຫຼາຍແລ້ວ.

ບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນໂລກກຳລັງຖືກມັດເປັນມັດງເພື່ອຖືກເຜົາ. ທ່ານຈະຖືກມັດໄວ້ກັບພວກຫຍ້າອ່ອນບໍ່?

ທ່ານຕະຫຼົກບໍ່ວ່າໃນແຕ່ລະປີ ມີຫຼາຍພັນແລະຫຼາຍພັນ ແລະອີກສິບເທົ່າຂອງໝື່ນດວງວິນຍານ

ກຳລັງພິນາດ ກຳລັງຕາຍໃນບາບຂອງຕົນ?

ໄພພິບັດແລະການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງປະຕິບັດຜົນງານຂອງມັນຢູ່ແລ້ວ,

ແລະດວງວິນຍານກຳລັງມຸ່ງໄປສູ່ຄວາມພິນາດ

ເພາະວ່າແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງຍັງບໍ່ໄດ້ສ້ອງແສງລົງເທິງເສັ້ນທາງຂອງເຂົາ." General
Conference Daily Bulletin, April 1, 1897.

ດ້ວຍຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ປາຖະໜາຫາພຣະອົງໃນຍາມຄຳຄືນ; ແທ້ຈິງ
ດ້ວຍຈິດຂອງຂ້ານ້ອຍພາຍໃນຕົວ ຂ້ານ້ອຍຈະສະແຫວງຫາພຣະອົງແຕ່ເຊົ້າຕູ້;
ເພາະເມື່ອການພິພາກສາຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ ຊາວໂລກຈະຮຽນຮູ້ຄວາມອຸບທຳ. ເອຊາຍາ
26:9.